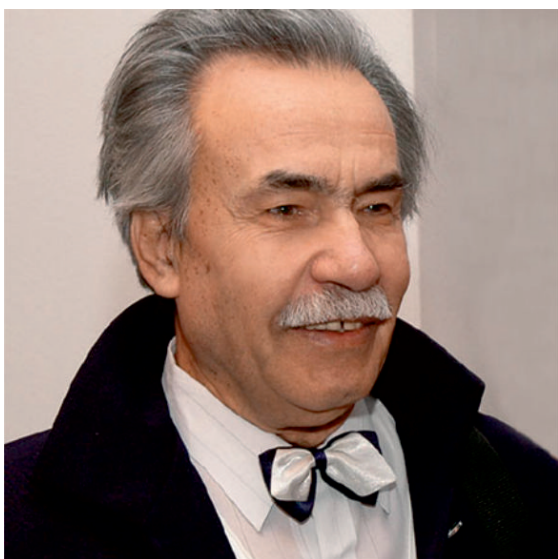

La mulți ani, Otopeni!

Dumitru Matcovschi s-a născut în România Mare la data 20 octombrie 1939 în satul Vadu Rașcov, județul Soroca și a încetat din viață la data de 26 iunie 2013 la Chișinău.

Nu foarte mulți români de dincoace de Prut cunosc personalitatea marelui poet și patriot român basarabean, Dumitru Matcovschi. Dumitru Matcovschi s-a născut în România Mare la data de 20 octombrie 1939 în satul Vadu Rașcov, județul Soroca și a încetat din viață la data de 26 iunie 2013 la Chișinău. Este unul dintre marcanții lideri ai românilor basarabeni care la sfârșitul anilor 80 au inițiat desprinderea Basarabiei de Uniunea Sovietică, adoptarea limbii române cu

grafie latină, preluarea drapelului tricolor românesc și în final obținerea independenței de stat a Republicii Moldova în 1991.

Dumitru Matcovschi a realizat peste 50 de volume de poezie, proză și piese de teatru, unele dintre ele fiind traduse în mai multe limbi, într-o carieră de creație ce s-a întins peste o perioadă de 50 de ani. Numele său a fost puternic legat de mișcarea unionistă pro-românească din Basarabia și de idealul neîmplinit, din păcate, în anii de după căderea comunismului, al regăsirii românilor de pe ambele maluri ale Prutului într-o singură patrie liberă și democratică. În timpul tinereții, implicat în publicistică și în jurnalismul cultural de peste Prut, Matcovschi, dăduse piept cu cenzura sovietică și cu presiunea ideologică a regimului comunist. În anul 1989, se pare în urma unui atentat terorist organizat de structuri represive ale regimului comunist sovietic, Dumitru Matcovschi a fost implicat într-un foarte grav accident de circulație după care a stat în comă timp de 6 luni revenindu-și apoi în mod miraculos și reluând activitatea de scriitor și susținător al românității. Din nefericire, 2 alți mari patrioți români basarabeni, oameni care i-au transpus pe note muzicale numeroase poezii, soții Doina și Ion Aldea-Teodorovici mureau în 1992 într-un foarte suspect și tragic accident rutier. Cruntă soarta patrioților români din Basarabia!

Dar, de curând, am fost absolut impresionat de o poezie a ilustrului patriot român, Dumitru Matcovschi, poezie datând de zeci de ani , din perioada tinereții autorului. Este o poezie făcută în timpul șederii sale scurte într-un sat din România de aici, un sat căruia un om cu o adâncă sensibilitate artistică dublată de o intensă trăire națională românească, un patriot autentic îi va sesiza ceea ce bună parte din oamenii locului respectiv simt, dar fără a putea reproduce în chip liric: tradiția românească străveche a locului, firea verticală și neclintită a oamenilor, elementul identitar bine păstrat, iar nu în ultimul rând acel fior de libertate și demnitate specifică moșnenilor munteni. Poezia poartă numele sugestiv de „Vatra”, iar surpriza majoră care ne umple de bucurie este aceea că numele satului românesc este chiar Otopeni!!

Vatra

Vatră neaoșă română,
Pas de ciută, de cadână,
Șoaptă în amurg, de zână,
Doină veche de vioară,
Luceafăr și stea polară,
Flori campestre, albăstrițe,
Viorele, garofițe;
Rândunele bat la geamuri,
Veverițe sar pe ramuri;
Verde codru cu licheni -

Otopeni.

Oameni fără de pereche
Poartă cuşma pe-o ureche,
Toţi români de viţă veche,
Niciun fel de venetic;
Otopeniul, vreau să zic,
E-al românului şi nu-i
Al străinului politic,
Care-şi lasă vatra lui
Şi ia drumul cucului.

Deci, trăiască Otopenii,
Românii valahi, muntenii,
Ardelenii, moldovenii –
Toţi acei ce vin din glorie
Dintr-o soartă şi-o istorie.

Eu la Otopeni mă ştiu
Ca la Chişinău când scriu
Aste versuri – bine îmi pare –
Doctor mi-i Măritul Soare,
Dimineaţa ce răsare
În tril de privighetoare.

La Otopeni nu se vorbeşte
În vârf de limbă, păsăreşte,
Dar se vorbeşte apăsător,
Cum se vorbea la noi în sat,
Când mai erau ciobani, morari,
Plugari de viţă, lăutari.

Rezultă deci: să tot trăiască
Această vatră românească,
Să-nfrunte timpuri mari, milenii -
Otopenii!!!

Daniel Gheorghe

Deputat PNL